

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 31. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 30 (L 13 – bilag 6), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 30:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 30. oktober 2018 fra Ann-Charlott Fischer Boynton om ulemper ved lovforslaget om opholdskrav for dagpengeret, jf. L 13 - bilag 6.”

27. november 2018

J.nr. 18/16425

Svar:

Lovforslaget L 13 er en del af udmøntningen af *Aftale om lavere skat på arbejdsindkomst og større fradrag for pensionsindbetaling*, som blev indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti den 6. februar 2018.

Med lovforslaget indføres der et opholdskrav for ret til dagpenge, hvorefter et medlem af en arbejdsløshedskasse som udgangspunkt skal have haft ophold her i riget, et andet EU-land eller EØS-land eller Schweiz i mindst 7 ud af de seneste 8 år.

Det har været et helt grundlæggende ønske fra regeringen, at man skal have en tæt tilknytning til det danske samfund, hvis man skal drage fordel af dagpengesystemet. Opholdskravet sender dermed et klart signal om, at forudsætningen for adgang til de fulde ydelser i Danmark er, at man har en fast tilknytning til det danske samfund, og også har bidraget hertil gennem en længere årrække.

Regeringen ønsker samtidig ikke at lægge hindringer i vejen for et velfungerende arbejdsmarked i Danmark. Derfor foreslår vi, at en række ophold i udlandet side-stilles med ophold her i Danmark.

Det er uden betydning i forhold til vurdering af opholdskravet, hvilken nationalitet eller statsborgerskab et medlem har. Det betyder, at både danske og udenlandske medlemmer af en a-kasse, som søger om dagpenge, er omfattet af opholdskravet.

I henvendelsen af 30. oktober 2018 fra Ann-Charlott Fischer Boynton er det anført, at lovforslaget har tilbagevirkende kraft, og der er i den forbindelse henvist til Justitsministeriets vejledning af 26. juni 2018 om lovqualität, hvoraf det i afsnit 3.2.2 om tilbagevirkende kraft bl.a. fremgår, at det ud fra almindelige retssikkerhedsmæssige betragtninger kan give anledning til væsentlige principelle betænkeligheder at gennemføre bebyrdende lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Tilbagevirkende kraft er i vejledningen beskrevet som ”tilfælde, hvor virknings-tidspunktet indtræder på et tidligere tidspunkt end håndhævelsessynspunktet”.

Det er således ikke den situation, der er tale om her, idet opholdskravet alene kommer til at gælde for personer, der søger om dagpenge efter lovens ikrafttræden.

Det bemærkes i øvrigt, at personer, der allerede har påbegyndt et dagpengeforløb, før loven træder i kraft, først omfattes, hvis den pågældende genindplaceres i dagpengesystemet, f.eks. kommer i arbejde, men igen bliver ledig og skal søge om dagpenge. Det betyder altså, at en person, der allerede er i en dagpengeperiode den 1. januar 2019, kan fortsætte med at få dagpenge, selvom pågældende evt. ikke opfylder opholdskravet.

Jeg kan også oplyse, at medlemmer, der har betalt arbejdsløshedsforsikring i en vis periode, som udgangspunkt løbende har haft mulighed for at bruge forsikringen, i det omfang betingelserne er opfyldt i tilfælde af ledighed. Med lovforslaget er der derfor ikke lagt op til en tilbagebetaling af medlemsbidrag som følge af, at opholdskravet ikke er opfyldt efter lovens ikrafttrædelse.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen